

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Aftenmøde

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972048884240/facsimile.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Jeg tænker da saa mangen Gang, —
Skjøndt nu vi sjelden mødes, —
Hvor Kjærlighed blandt Spøg og Sang
I Hjertet snart kan fødes.
Jeg tænker paa, da først din Haand
Mig saadan skulde fange,
At du mig lagde fast i Baand
Samt alle mine Sange.

I mine Viser alle fik
Jeg kjønt dit Navn indflettet,
Og du forstod det nok, dit Blik
Det klart mig har berettet;
Kom Andre saa med deres Snak,
Saa vidsde du det ikke, —
Men mig du sagde tusind Tak
Med meer end søde Blikke.

Fortryd kun ei, hvad Du mig gav!
Det var dog grumme ringe.
Og saa, du værged dig jo brav,
Ja, lod dig næsten tvinge!
Dog — næsten lig'saa god som jeg, —
Hvi standsed du ved Broen?
Og hvorfor løb du ei din Vei,
Dengang vi kom til Loen?

Hvor du var sød! din Stemme klang
Saa klar mod Bøgens Toppe,
At Fuglen glemde reent sin Sang,
Og sad saa tvær deroppe.
Og saa vor Dands! — Jeg mindes grant
Dengang hos Erik Heire,

Hvor det gik feiende galant
Med Reel og Contraseire!

Ak, intet Bær endnu er født
Paa Himbærbusk i Lunden
Saa duftig sødt, saa rødt og blødt,
Som dine Kys paa Munden.
Jo, jeg tør snakke med derom,
Ei løiet eller pralet;
Thi den, som først til Mølle kom,
Var jeg, — og jeg fik malet.

Nu har vi skiftet! Hver har Sin!
Men hvad kan alt det skade?
Lig Maanedrosen, spæd og fiin,
Vi vexle Blomst og Blade; —
Med Elskov, som med Blomst og Frugt,
Jo Livets Stamme prydes,
Men gjækker os ved haanlig Flugt,
Ifald ei frisk den brydes.

Nu maa du hjem, og jeg skal gaae,
Alt kjølig Duggen falder,
See Maanen rød bag Skoven staae, —
Jeg troer, din Fader kalder!
Men giv mig end, som fordum tidt,
En sød Drik Mælk af Spanden,
Og — — hvorfor ei? — i Morgen frit
Du kysse kan den Anden!